

عنوان مقاله:

مکتب عرفانی عطار نیشابوری

محل انتشار:

اولین کنگره ملی تفکر و پژوهش دینی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

یاسر تسلیمیان - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده ادبیات، دانشگاه پیام نور بابل، ایران

خلاصه مقاله:

مکتب اهل سکر و مکتب اهل صحو دو مکتب مهم عرفانی به شمار می روند و پیروان هر کدام از این دو مکتب را دارای عقاید متفاوتی دانسته اند. در این مقاله، در بررسی مکتب عرفانی عطار نیشابوری با توجه به اینکه استاد و شاگردانی از او به قطع یقین ذکر نشده و برخی او را اویسی یعنی بدون استاد ظاهری و تربیت یافته ی روحانیت اولیا، پیشین دانسته اند، تحلیل مسئله با تمرکز بر آثار این عارف انجام می گیرد و نشان داده خواهد شد که عطار علاوه بر اینکه گرایشات سکر آمیز داشت، از تمایلات اهل صحو نیز برخوردار بود. به این ترتیب مشخص می شود که او از ورای حقیقتی که سکر و صحو را توأمان در بر داشت، به عالم می نگریست و نمی توان این عارف را در یکی از دو مکتب عرفانی در نظر گرفت، بلکه باید او را دارای اعتدال عرفانی به شمار آورد.

کلمات کلیدی:

عطار، سکر، صحو، اعتدال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/370095>

